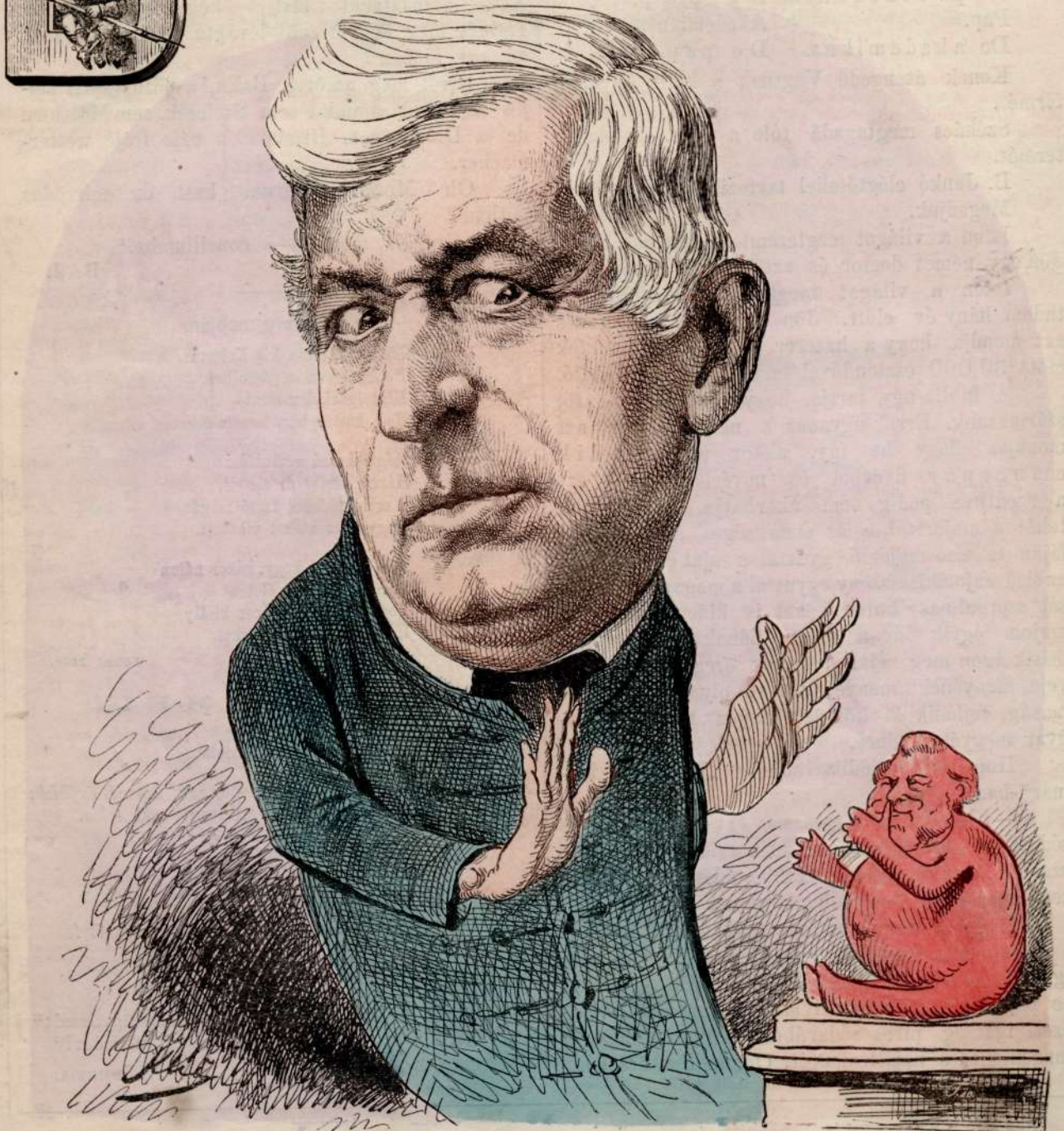

BORSSZEM JANKÓ

Előfizethetni a Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói-részvénytársaságnál. Pest, Dorottya-utca 11. sz. a.
Előfizetési díj: Egészévre 6 ft. Félévre 3 ft. Negyedévre 1 ft 50 kr.

HIRESEK ARCZKÉPCSARNOKA.

Székács.

Pap.	Költő.
De költő.	De pap.
Pap.	Protestans.
De protestans.	De pap.
Pap.	Akedemikus.
De akadémikus.	De pap.

Konek átengedé Vogtnak a kath. egyetem termét.

Székács megtagadá tőle a prot. iskolaház termét.

B. Jankó elégtétellel tartozik — Koneknek. Megadjuk.

Isten a világot megteremtette hat nap alatt. Jön egy német doctor és azt mondja: nem igaz.

Isten a világot megteremtette 5000 nem tudom hány év előtt. Jön egy német doctor s azt mondja, hogy a hatezer éves czölöpépületek előtt 30,000 esztendővel is volt már civilisatió.

A biblia úgy tartja, hogy Ádámtól, Évától származunk. Erre ugyanaz a német doctor azt mondja, hogy ha így, akkor a második ember pár fivérből és nővérből állt, — ezt a szentírás pedig nem akarhatja. Származunk tehát a majomtól, s ez emberséges állat család-fáján az első majomfi egyuttal a saját édes apja, s az első majomkisasszony egyuttal a maga édes anyja, sőt szorgalmas kutatás azt is kideríti, hogy a majom egyik ágon saját fiának az unokája, másik ágon meg saját magának öregapja, vejének veje, menyének menyé, szóval oly sógorság-komasság fejlődik ki köztük, milyen tán még magyar megyében sincs.

Hogy is tépelődik Gobbo a „Velencei kalmár“-ban?

— Mingyárt megeszem ezt a szép, piros sódort — jaj, Gobbo, de hisz zsidó létedre nem szabad „tréfít“ enned! Gobbo édes, de azt még sem akarhatod, hogy éhen veszssek?

Hogy is tépelődhetik magában Székács?

— Beh fönséges vagy, oh tudomány, s mily igaz az, a mit hirdetsz! De jaj Székács — hisz te pap vagy, neked nem szabad enned a természeti igazság piros sódarából. Költő is vagy, és megénekled a nap lementét. Oh de Székács édes,

hisz tudod, hogy a nap se nem kél, se nem fekszik, hanem hogy mi futunk eléje, s szaladunk előle!

Minek tudni, ha hiszünk?

Minek hinni, ha tudunk?

Beszél-e Linné a tudásfájáról?

Beszél-e Cuvier a tudás fájának kigyójáról?

Vagy a greenwichi „észlelde“ jegyzőkönyveiben említés van-e téve azon légáramlatról, mely Ábel áldozatának füstjét kegyesen fölkapta, Kainét meg kegyetlenül levágta — ugyan abban az egy időben?

Erről még az öreg Balla, a pótharaszti időjós sem tud semmit, sem Szeicsek, sem Matthieu de la Drôme, sem Bismark, a náje fráje wettermacher.

Oh Moses! Warum hast du mir das gethan?

„Ophelia, menj a — conciliumba.“

B. J.

Karácsony napján.

Ma született a kis Krisztus,
Betlehemben a jászolban,
Mint igazi demokrata,
Nem kastélyban, hanem ólban.

Mégis hozzá gratulálni
Három király úr sietett,
S szerencsésnek tartá magát,
Hogy prezenteket vihetett.

Add oh ég! hogy mikor nálunk
Demokrata nyer életet,
Legalább is harmincz király
Hozzon neki prezenteket.

Jókai Mór.

BORSSZEMEK.

Az a kedves baloldai.

A haza minden előtt! — ezt pengeti szátok örökké;
Hisszük, — csak hogy nem tüntetitek ki soha.

* * *

Mily kár!

Elfeledéd jó Vogt megvígasztalni Mocsóryt;
Mily gyönyörű témák: a megye és kutyabőr!

* * *

Vakandihoz.

„Nőd körül ott látom szépelgni szünetlen ügyészed;“
„Végzi a nőm ügyeit!“ — „Végzi biz a tiedet!“

SPINOSA.

 A „BORSSZEM JANKÓ NAPTÁRÁ“-t lapunk előfizetői a bolti árhoz képest fele áron azaz: 45 kron kapják. (Csomagolási díj külön 10 kr.)

A „BORSSZEM JANKÓ NAPTÁRÁ“-NAK TARTALMA.

Fali naptár 1870-re. — Spitzig Iczig és Borsszem Jankó. — Beköszöntő. — A 12 hónap új égi jegyekkel, jelmondatokkal havi regulákkal és zsidó naptarral. — A keletázsiai expedíció. — Zsidó anya. — Szilárda és Hullámka. — Képviselőválasztások Nemes-Bagoson és Ober-Hollabrunnban. — Népismeri rugaszkodások. — Cigarophlogosis, vagy a szivarok égéséről. — Finnei vándorgyűlés. — Gözhajón. — A Lloyd előtt. — Börse és Prostata, vagy a gibraltar-maglói bank. Regény 6 kötetben. — Egy agglagény naplójából. — Pesti építkezés. — Az első szivar. — Hézagpótló. — Állatkerti séta. — Az utolsó táblaliró. — Disznógyűlés Kőbányán. — Fain gondolatok a Spitzig Iczigtul.

Klícs és Jankó 150 kitűnő rajzával.

Bolti áron (90 kr.) kapható AIGNER LAJOS könyvkereskedésében (Váci-utca, Nemz. szálloda.)

 1869 végén.

Elszökött az ó-esztendő,
Mint Asztalos Bukarestbe,
Hiában állt a természet
Rendőrsége folyvást lesbe.

Hogy ez év nagyobb dolgokat
Nem vitt végbe, jól tudjátok,
Különben Madarász László
Nem grimázkodnék reátok.

Eltörlé a lapbélyeget,
Mi pénzbe került naponta,
De mit ér, ha sok embernek
Meg a pofájára nyomta.

A reformot is meglökte,
De az — oh fátum — megbotlott,
Félre ült, hogy majd tojni fog —
De bizony az folyvást kotlott.

S bár Jókai, Horn és Ludwig
Eskü-szóval is ígérték,
A kiéhezett publikum
Nem ehetett rántott csirkét.

Tisza s Ghyezy szövetségben
Bár Lefosékkal puskáztak,
Egy minisztert sem lóttek le,
Mert a nagy ködtől nem láttak.

Mocsáry bár buzogánynyal
Döngette az ellentáborít,
Az „Ellenőr“ mocsárjából
Még ez évben ki nem gázolt.

Simonyi bár jól szétfejté
Az anglo-frank szabadságot,
Össze nem tudta férczelni
A feslett „Magyar Ujság“-ot.

Irányi hiában vágott
Parlamenti komoly arcot,
Ő vallott az országházban
Ez évben legtöbb kudarcot.

Virgilius a burkusok közt
Kálvinista, itt pópista,
Késmárkon jó lutheránus,
Bostonban rossz methodista.

Meggyőződven, hogy itt Pesten
Már végkép lejárt a magát,
Vagy csendes zárdába vonul,
Vagy megnézi Amerikát.

Tehát ez év nem kedvezett
Nagyravágyó hiúságnak,
Sem a humbug, sem bigottság —
Sem az ábránd s butaságnak.

Hanem ismét megmutatta,
Mit a böles már régen tudott:
Hogy a művész a kontárnál,
Az érdem a hiúságnál,
Buzgóság a bigottságnál,
Józanész a butaságnál —
Célhoz mindig elébb jutott.

B. J.

Nazarénusok club-ülése.

Jelenlevők: az egész párt.

Latinovics elnök megnyitja az ülést és leül. Szalay is leül. Az elnök kéri Szalayt, hogy ki ne menjen a szobából az ülés folyama alatt.

Szalay kijelenti, hogy nincs szüksége rá a kimezésre. Kéri azon régi szabályt, mely szerint hárman teszik a kollegiumot, párttekintetből érvényen kívül helyeztetni. Szintügy minden kétértelműséget kikér, mert nem volna kipuhatolható, hogy a párt két fractiója közt melyik emberre értendő.

Elnök kijelenti, hogy a párt eddig csak megszilárdulásán dolgozott. Most megerősödött és e szerint tenni kell valamit. De mit? A biblia mondja, hogy mással ne tegyük, mit magunknak nem kívánunk; következtetés-képen ki máson azt teszi, mit magának kíván, helyesen cselekszik. Oly kérdés lesz szőnyegen, mely az ifju pártot nagyra viheti, mert a házban köztetszésre számíthat. Ha a párt felkarolja — többségre vergődik, s az ellenálló kormányt megbuktathatja. Ez a mákos mácsik kérdése. A club asztalára teszi. Egyék belőle, kinek tetszik.

Szalay helyesli a mácsik asztalra hozatalát, bár az aranyos dió s egyáltalán a diós kalács mellőzését nem óhajtja. A kalács mellett egy ártatlan tarokk és szelid preferánc is eszébe jut, melyet hangsúlyoz, miután az a választók körében igen kedves időtöltés. A karácson már a kereszténység első századaiban megülett, állatott és feketett, ebből folyólag világos, hogy a képviselő ember lévén, a mácsik neki Pesten jól nem eshetik, minek következtében egy karácsonesti ferblit csak otthon lehet egész kedélyesen ütni. A vallásosság tehát a főtekintet, s miután a karácson régóta bevett ünnep, nem követelhető, hogy hóteli rosz kosztón rágódjék a szegény képviselő, mikor odahaza jóllakhatik jó kosztón. Bead következő határozati javaslatot, melyet azonnal meg is eszik:

Határozati javaslat a kriszkindliről.

Tekintve, hogy otthon igen kedélyes dolog: a kis feleség, apró gyerekek közt tölteni a karácson estét;
tekintve, hogy honatyák lévén, honmagzataink haza várják ünnepekre a papákat;
tekintve, hogy az irás igéi szerint megszületett

Krisztusunk;

tekintve, hogy a képviselő is ember;
tekintve, hogy ha Pesten maradunk, nem kapunk kriszkindlit;

tekintve, hogy feleségeink ránk megharagusznak, ha itt maradunk:

elhatározott:

a képviselőház 1870. jan. 10-ig otthon fog kosztolni, és a buffet tünderei ideiglenesen szabadságot-tutnak.

Beadta:

Szalay Sándor,
nazarénus képviselő.

Elnök az indítvány lényege ellen, mint párttag, fel nem szólalhat. Igen egészséges étvágyra mutat az. Sajnálja, hogy a karácsoni disznóölés nincs benne megemlítve, miután a májas és töpörtő a szent ünnep nem csekélyebb ingredientiait képezik.

Szalay kijelenti, hogy azt is megeszi.

Elnök a párt nevében jó étvágyat kíván. A kérdés fontos. A kormány nem akar vakációt adni. Lónyay nem idealista, és neki könnyű, mert Pesten van konyhája. Különbén sem nagy evő, noha mindig éhes. Ha tehát a kormány ellenáll, de a képviselőház — mint valószínű, már az oldalbordák kedvéért is, pártszínezet nélkül a nazarén indítvány mellett leend — igen könnyen lehet krizist eléidézni. A házra bizony lehet számítani, mert longus est post nos hordo idem bibentium.

Szalay helyesnek tartja e nézetet. A válságot a kriszkindli ép úgy okozhatja, mint egyéb dolog. A ház mácsikos lesz, a kormány mácsikellenes. A mácsik megbuktatja a kormányt, s a nazarén-párt, mely eddig tetemes kisebbségnek busongott, nagy többségbe fog belebukni. Andrassy lelép, Latinovics fellép.

Elnök köszöni a bókot, majd beszél Zichy Nándorral. A honvédelmet Szalaynak ajánlja fel.

Szalay köszöni a figyelmet. De a többi tárczát kivel töltik be? Tárca lesz, de a nazarén-párt csak két tárczát tölthet be, a többi üres, abba kit dognak?

Elnök azt hiszi: kommt tárca, kommt párt.

Szalay gratulál Latinovicsnak.

Latinovics gratulál Szalaynak. De az indítvány egy passusa ellen kifogása van. Ott feleségekről és gyerekekről van szó. Miután azonban nem minden honaty a keresztves vitéz, kérént azt kihagyatni.

Szalay ezt személyes ügynek deklarálja és szót kér.

Latinovics elvonja tőle a szót.

Szalay a pártra apellál és a maga megszavaztatását sürgeti.

Latinovics a szó elvonását elnöki jognak tekinti, abba más bele nem szólhat.

Szalay tehát leteszi az elnököt és magát teszi fel.

Latinovics lelép az elnöki székről s párttá alakulván, az elnököt lezúgja.

Szalay csenget.

Latinovics kijelenti, hogy kimegy, ha Szalay nem enged. Erre

Szalay azt mondja, hogy: „Servus Vincze!” és kapja kalapját, hogy ő ilyen párton ugyan senki kedvéért sem elnököl, mire Latinovics viszont biztosítja, hogy ilyen elnököt bezeg nem pártol. Hanem ad ő be separatum votumot a nőtlen honpapákról.

Szalay nem bánja. Megnyugszik.

Latinovics szintén megnyugszik.

Végül mindketten feloszlanak.

„Hogyan terem a Borsszem Jankó“

ezimű czikklünk — Klics nem készíthetvén el még valamennyi torz-rajzot — jövő számunkra marad el.

KARÁCSONYFÁK.

A képviselő családja körében.

Családi hangok: Hozott isten, édes fiam! — Itt a papa, az édesz papa! — Be megöszült, kedves jó atyám! — Tudok ám már dikeziózni, apám! — Csakhogy ránk is gondolsz, Gyurim édes!

Debreczeni beszélgetések.

A. Hallod-e hé, Sipos Árpádot elítélték?

B. Biz azt el, hallod-e.

A. Hiszen az morális rehabilitatio és boesánat Csernátóninak.

B. Ejnye de pogány vagy, hát nem gyónt-e meg nyilvánosan?

A. Így hát megérdemli az absolutiót.

* * *

A. Még is csak szerenesébb legény B. Jankó Csernátóninál.

B. Mennyiben?

B. Hát annyiban, hogy Debreczenben van a ki B. Jankót gyűlöli, de nincs a ki Csernátónit szeresse. Annak adtak legalább maeskazénét, de ez nem kapott szerenádét — pedig tudom, hogy várta. No az igaz, hogy Jankó is várta a magáét.

A szőke ismeretlenhez.

Halhatatlanná lön Arc Johanka,
Azzá lett Korday Katalin,
Lapjain a történetíróknak
S a költők lantjának húrjain.

Halhatatlanná löl te is ismeretlen
Az országházának karzatán,
„En bennem lakik Krisztus Kossuthal”,
E szavad végig rezg a hazán.

Oh hölgy, a ki birsz ilyen lakókkal.
Mint e két megváltó, vagy dicső,
S kik lemondánk már a nősületsről,
Kedvünk arra így hamar megjő.

Mert ily hölgy bírása, a ki mellett
Két megváltót is nyer a kebel,
Már magában alkot egy kis pártot,
A mely győzni fog küzdelmivel.

Csiky Sanyi,
Irányi Danyi,
Kállay Manyi.

A képviselő választói előtt.

Választók: Hozta isten közibénk a nagyságos urat! Hát nekünk mi jóval tud kedveskedni? Mit végeztek az országgyűlésen? Tudjuk-e már mi lesz a budzset?

Képviselő: Biz arra nem telt már idő, mert haza siettünk. — Tudják önök mit mond a nagy magyar költő?
„Haza minden előtt!”

Mr. PIETRO EINHORN.

A „Gaulois“ tavalyi számainak egyikéből, későn, de azért kapóra, a következő „kimetszetet“ küldi egyik párisi barátunk:

„Dans la réunion de Belleville, le 5 février, où M. Ducasse a définitivement tombé M. Horn, une singulière révélation est sortie de cette bouche slave. — M. Horn raconte que, banni de Venise avec défense de porter le nom de *Pietro*, (ah, da bist du ja, Pietro! B. J.) — pardon, ce n'est pas cela! -- que, *chassé* de Hongrie et *réfugié* en Autriche où le nom de Horn pouvait le dénoncer aux rigueurs du pouvoir, il avait pris le nom de Ein-Horn. — Comment trouvez-vous la précaution? ... Ajoutez que Horn veut dire Corne, et

que Ein-Horn [veut dire Une Corne. C'est du comique naïf.“

Erre Borszem Jankó a következő levelet intézte a „Gaulois“-hoz: Mon Gaulois, vous n'y-êtes pas. C'est tout le contraire. Vous êtes dupé. C'est que Mr. Horn est le fier réjton de Mr. Einhorn.“

Erre a „Gaulois“ így ír: „Mon cher poucet, et c'est du vrai que vous me chantez là? — Il est parfait, votre Ein-Horn — imparfait!“

Magyarul ez annyit tesz, hogy Horn ur, ki szerencsét próbálni ment ki külföldre s ott mint dilettánszáműzött élt, a párisi Terézvárosban is csak úgy hatott a szivekre, mint a pesti Bellevilleben, melynek népkörében Jókaid-magával üti a „pouvoirt“ náje fráje „non pouvoirral.“

Az égő parupli.

(Ország házi veszedelem, mely meg íródott azon alkalmatosságból, hogy az ország ház folyosóján egy el dobott cizáré tsuttkától, ártatlanylal ottan álló parupli meg gyuladt volna, s annak el oltására Némősi Patay Están uram 5 kiegészelme viz csöbörrel sietett volna, ki is a tüzet el oltván, el oltotta.)

Hajdanáan danában,
De csak mostanában,
Furcsa eset és az eső
Esett egy folytában.

Országházban a sarokban
Parupli melázott,
Sajnálotta, sohajtotta,
Hogy egy hétig ázott.

De nem sohajtoz sokáig,
Mert ihaj dalárom,
Ha elázik, ha elég is,
Nem lesz az én károm.

Arra méne Están bácsi,
Mi a fene fránya?
Nem pélpázok, mégis füst a'
Mi orromat bántja.

Kutya fékom teremtette,
Eg ez a parupnyi!
Egy volt ezet mondani és
Az „izét“ felrugnyi.

„Vizet vizet! a ki kénosi
Van az apátoknak,
Immár pusztá hamva vagyon
A parupnyi toknak“

Félre veri az elnök is
A csöngetyüt menten:
„Tisztelt ház, jelentem: tűz van
Most a napi renden.“

„Hol vagyon hát, hol van a tűz
Nem látom a füstyt —
Agyondikoziom én még
Egymagam, a nyüstyt!“

Ucczu Sanyi, vesd el magad,
Fut az ámbitusba,
Aközbe a csoborlóval
Están bá' se lusta.

„Sanyi, Sanyi, elaludt már,
Elaludt már, itt van:
Annyi vizet öntöttem rá,
Mennyit soh'sem ittam.“

Están. Vizet! Vizet!
Sanyi (álmélkodva.) Están!
Están. Vizet, az istenfáját!
Sanyi. Segítség! Félrebeszél!
Szolga. Tűz van!
Sanyi. Hálá isten — azt tudtam, innya akar.

Utazás a hold körül.

Franciaul írta JULES VERNE.

Kiadta Hetzel párisi cég.

Németül veszkosznek rajta a „Pester“ — és „Ungarischer Lloyd.“
Megmagyarázza BORSSZEM JANKÓ.

I. Egy tarokkpartie hold és föld között.

— — — A golyó ezalatt már nagyot haladt a világ sötét ürében. Barbicane, Nicholl, és Ardan erősen ütötték benne a tarokkot, mely játék ily utazáshoz kitűnően illik, miután egy hold (Mond) fordul elé benne. Nicholl roppant medvében volt, (disznó azon az égi vidéken nincs) és épen megcsinálta a tous les trois-t, midőn a golyó távirójának Morse-féle készüléke jelzé, hogy a földről sürgöny érkezik.

Nicholl hirtelen hazavitte a pagátot, s aztán odaugrott a Morse-készülékhez, melynek papírszalagjáról e szavakat másolta le:

II. A rejtélyes telegramm

e szavakat másolta tehát le:

„anznoenlntatlimneagvárlölpni.“

Nicholl elámulva nézte ezen érthetetlen ábracadábrát. Ilyen magyar telegrammot még a pesti távirahivatal német hivatalnokai sem tákolnak össze. Ehez képest azon egyiptomi hieroglyphék, melyeket Champollion fejtett meg, s azon khorsabadi assir ékiratok, miknek titkát Oppert fedezte föl, a legvilágosabb Elzevir-betűk valának. Nicholl arckifejezése oly buta volt, hogy társai nem merték vele kiscserélni gondolataikat. Erre a következő párbeszéd fejlődött ki köztök:

III. Genialis ötlet.

Nicholl. Mit bámultok, mint Tógyi Tityi az uj kaput?

Barbicane. Hahahahaha!

Ardan. Hihihihih!

Mindketten. Hahelihohu! Huhohiheha!

Nicholl. Valóságos Patti-féle „nevető-couplet.“ Itt van egy depes, ezt fejtették meg előbb, aztán nevesettek, ti görögországi két bölcsék ti!

Ardan (kezdi vizsgálni a távsürgönyt.) Én ebből egy kukkot sem értek.

Nicholl. No lám, még azt se tudjátok, mi nyelv lehet az, ugy-e?

Ardan. Anznoenlntal stb. stb. Ez nem lehet egyéb, mint francia, mit a Lloydok németre fordítottak, s ebből a németből valaki áttett magyarra.

Nicholl. Hm! E gondolat nem rossz. Ennél fogva ha most ezt visszafordítjuk németre, s a németet aztán ismét francziára..

Ardan. Ugy valódi értelmére rá kell jönni.

Nicholl. Bravo, tehát fordítsd le előbb németre. Anznoenln... mit tesz ez?

Ardan. Hm, hm! „Anznoenln“? Biz én azt nem igen tudom, mert nincs nálam Ballagi szótára.

IV. Egy még genialisabb ötlet.

Barbicane. Ne beszéljetez már olyan bolondokat. Én tudom, hogy kell e sürgönyt elolvasni.

Nicholl. Te tudod?

Ardan. Lehetetlen!

Barbicane. Golyóknak, mint tudjátok, réz-sodrony által távirai összeköttetésben van a földdel.

Nicholl. Igen, eddig mi is tudjuk.

Barbicane. A golyó, mely mostani lakásunk, egy Columbiade nevű 900 láb hosszú ágyu által lövetett ki a hold felé.

Ardan. Jó, jó, tovább!

Barbicane. Ezen ágyu vontesövü, azaz belső lapján spirális mélyedések vonulnak végig, melyek által golyóknak röptében

kényszerített, folyvást maga körül forogni, mint az égites-tek. E retirozásban persze sodronyunknak is részt kell vennie, úgy hogy az már eddig is önmaga körül tekerődött és spiralis vonalt képez. Már most egy ív vonalon a sürgönyözött betűk nem érkezhettek hozzánk egymásután, hanem szüntőn egymásba fonódva mint a sodrony. Ennélfogva a sürgöny betűit írjuk le következőkép:

AnZnOeNINtAtLiMnEaGvÁrLölPnI.

Ardan. Nos?

Barbicané. És most így elválasztva olvasd előbb a nagy betűket balról jobbra s aztán a közéjök fonódott kis betűket jobbról balra s meglesz az egész szöveg.

Ardan. „AZONNAL MEGÁLLNI pör van itt lenn!”
Bravo, éljen! Megvan Heuréka! Trovatore!

IV. Látogatás a világűr közepén.

A Barbicané által ily genálisan megfejtett sürgöny szerint tehát azonnal meg kellett állniok, mert pör keletkezett miattuk a földön. Nicholl a golyó aljában levő ablakhoz rohant és egy Rosse-féle tükör-teleskoppal letekintett a földre. Párisban Hetzel kiadót látta sátnilag mosolyogni, mert a két Lloydot Pesten egy egymásra „hetzelte.” Pesten pedig a két Lloydot látta veszekedni. Hogy min veszekedtek? Nicholl azonnal megtudá ezt is, mert a Rosse-féle tükör-teleskopot szeme helyett füléhez illesztvén, meghallá: hogy a fölött vitakoznak, melyik a fordítási jog, melyet mindkettőnek eladott Hetzel 500—500 frankon.

... Ekkor a golyó ajtaján kopogtak.

— Szabad!

S belépett... ugyan kicsoda?

Jules Verne, a „hold körüli utazás” szerzője!!

A három utazó elamult a varatlan látogatáson.

— Az istenért micsoda alkalmatossággal jött mr. Verne? — kiálták mindhármán.

— A képelet szárnyain, válaszolt mr. Verne. De dologra uraim, állítsak meg a golyót, nem szabad tovább repülniök, míg Pesten a Lloydok el nem intézik pörüket.

— Könnyen beszél ön, mr. Verne, de hogyan álljunk meg, mikor a légyapöt ereje, mely bennünket kilövellt, folyton működik, míg csak a holdat el nem érjük?

Arról gondoskodtam én, mondá mr. Verne; tekintsenek ki az ablakon.

Mindhármán kinéztek a világűrbe. A nap, hold, föld s a csillagok mozdulatlanul fénylettek fölöttök, alattok, körülöttök. Barbicané azonnal kiszámíta néhány főbb csillagzat paralaxisát s ebből azonnal megtudá, hogy a golyó már is állott.

— Állunk! kiáltá csodálkozva. S csakugyan, a hold egy-szerre megszűnt nagyobbodni s a föld kisebbedni, miután a golyó amahoz nem közeledett, ettől nem távozott többé!

— Hogyan eszközölte ön ezt, tisztelt ezermester? kérdék az utazók.

— Egyszerű dolog az egész, válaszolá mr. Verne finom mosolylyal. Az ágyu ereje e golyót csak úgy hozhatta mozgásba, hogy szabad erővé tétetett. Már ha e szabad erőt ismét lappangóvá (latenssé) teszszük, nem hat többé a golyóra s ez kénytelen megállapodni. Én tehát parancsot adtam, hogy az ágyut odalenn fődjek be, azaz tegyék latenssé és így golyónk röperje is egyszerre latenssé lett. Mihelyt odalenn az ágyut ismét szabaddá tesz, a latens röperő is szabaddá lesz, mert tetszik tudni uraim, az erő örök s annak egy paránya sem veszhét el a mindenségben, s önök ismét folytathatják utjukat. De most bocsnát, nekem vissza kell sietnem a földre, hogy azon pör végre elintéztessék.

V. Monsieur Verne visszatér a földre.

E visszatérést persze nem igen könnyű volt eszközölni, de mr. Verne ügyes ember és tudja, mit csinál.

— Most, úgy mond — már künn vagyunk a föld légkörén, én tehát innen teljes biztossággal leugorhatom a földre.

— Hogyan? — kiáltak hallgatói elképedve.

— Igenis, — folytató mr. Verne bamulatos hidegvérrel, mialatt chronometerjére nézett, egy pillantást vetett az ablakon át a lenn sápadozó földgömbre, s hirtelen összeszámított fejében egy pár logaritmust, — igenis, uraim! Én, ha most innen leugrom, netto 3417 mérföldet fogok esni, azaz 3417 mfnyire fogok vonatni a föld vonzereje által. Ezen uton bajom nem történhetik, mert levegő itt nincs, mely az esés gyorsasága miatt megfojthatna. Egy percz alatt s legfőlebb némi szédülés közt elérem a föld légkörét. A lég szerfölött ruganyos és 10 mfdnyi magasságig terjedvén, ruganyos vankos gyanant fogja testemet fölfogni, sőt egy párszor vissza is vetend, úgy hogy in optimá forma ricochettirozok róla. Minden ricochettirozás után azonban mélyebben süllyedek bele, és egyszerre csak lenn leszek a földön, minden kárvallás nélkül, miután a folyton gyengülő ricochettek ettől meg fognak menteni. Isten önökkel.

És mr. Verne könnyedén kiszökött az ablakon s alázuhanat a világűrbe. Barbicané telescopjával kísérte a szörnyű esést és öt percz múlva már hirül adhatá társainak, hogy mr. Verne épen most lép be Hetzel kiadóhoz és kutya baja.

VI. Két újabb vendég.

Alig, hogy ez incidens után ismét vizsgálataikhoz fogtak, két ur toppant be náluk.

— Mi ez? — kiálták chorusban Barbicané s társai.

— Uraim, én a „Pester Lloyd” szerkesztője vagyok, mr. Falk.

— Messieurs, je suis mr. Rothfeld, az „Ung. Lloyd” szerkesztője.

— Az isten áldja meg az urakat, minek köszönhetjük e ki nem számított szerencsét? Mily erő hozta önöket közénk?

— A legerősb erő — a verseny, felelé nyugodtan dr. Falk.

— A legislegerősb erő — a reclam, válaszolá nemes méltósággal Rothfeld.

— Mivel szolgálhatunk? — kérdé Nicholl.

— Originaltelegrammom szerint mr. Verne önöknel van!

E táviratot Rothfeld urral is közlém, mondá dr. Falk.

— Kérem, nekem nincs szükségem az ön telegrammjaira. Jár nekem is. Eredeti táviratomból tudám meg...

— Uraim, legalább itt ne licitaljanak. — Mr. Jules Verne e perczben ugrott le a földre.

A két szerkesztő összenézett.

— Nos, Herr von Rothfeld?

— Nos, Herr von Falk?

— Utána ugrunk! kiáltá Rothfeld.

— Gilt, mondá Falk.

— De urak, hogy fogják kiállni a nagy esést?

— Már én gondoskodtam, mondá Rothfeld. Az „Ung. Lloyd” karácsonyi hírdetései egy halmazba rakattam s e ropant papírhalmaz, mint puha anyag, neutralizálni fogja az esést.

— Akkor én még puhábban esem, mert több a mellékletem, mondá kárörvendő mosolylyal Falk.

— Igen, viszonzá piqurozva Rothfeld, mert rosabb qualitásu a papírosa.

— Már megint! kiáltá Barbicané. Tehát uraim, ha tetszik...

A két versenytárs a löveg terméké ablakpárkányára lépve összeölelkezett.

— Mily hatalmas a versenynek! tünődék Nicholl.

Egy ugrás, és.....

a két „Lloyd” együttesen közli Jules Verne munkáját.

VII. Epilogus.

Itt az előfizetés ideje.

Ilyenkor a szerkesztők a holdba is utaznak.

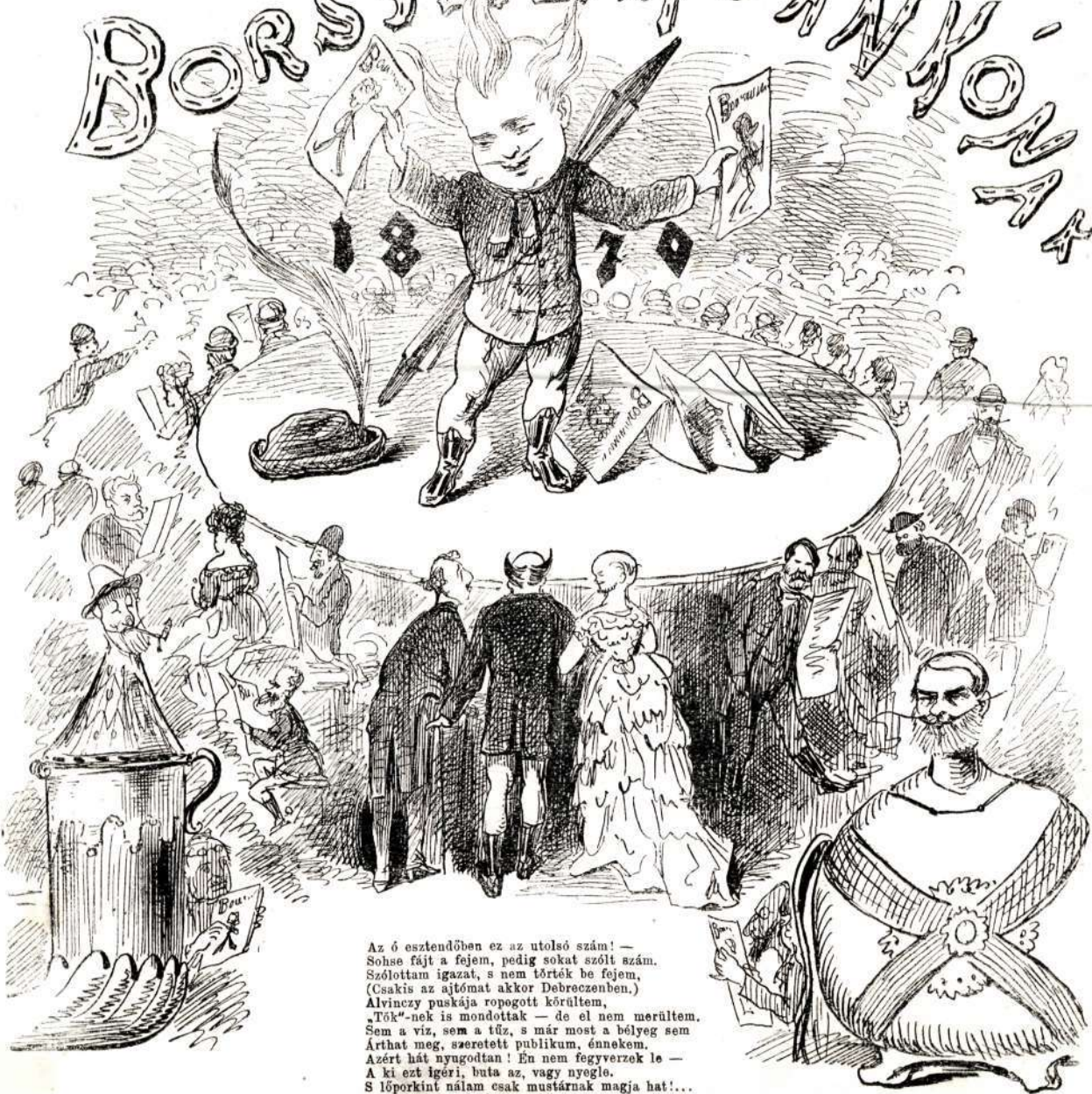
Borszem Jankó is oda igyekezik, ha magával viszi a két Lloyd-szerkesztő, vagy — Schwarcz Gyula.

B. J.

T. C. Z. ELŐFIZETŐI

BORSZEMJANKÓRA

Az 6 esztendőben ez az utolsó szám! —
 Sohasé fáj a fejem, pedig sokat szolt szám.
 Szólottam igazat, s nem törték be fejem,
 (Csakis az ajtómat akkor Debraczenben.)
 Alvinczy puskája ropogott körültem,
 „Tök”-nek is mondták — de el nem merültem.
 Sem a víz, sem a tűz, s már most a bélyeg sem
 Árthat meg, szeretett publikum, énnekem.
 Azért hát nyugodtan! En nem fegyverzek le —
 A ki ezt igéri, buta az, vagy nyögő.
 S löporkint nálam csak mustárnak magja hat!...
 De hisz már elég is. — Ajánlom magamat!